

РЕШЕНИЕ

№ 8845

гр. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1994** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по касационна жалба на полицейски орган при 04 РУ-СДВР срещу Решение № 215 от 14.01.2024г. на Софийския районен съд, НО, 137 състав, по адм. д. № 10582/2023 г., с което е отменена Заповед за задържане № 228зз-617/30.06.2023 г., издадена от младши експерт - командир на отделение в 04 РУ на СДВР по отношение на М. Е. Е..

В жалбата са изложени доводи, че неправилно районният съд е приел процесната заповед за издадена в нарушение на изискванията за съдържание на акта, като не са посочени коректно данни, обосноваващи прилагането на принудителната административна мярка. Иска се отмяна на първоинстанционното решение и потвърждаване на издадената заповед за задържане. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – М. Е. Е. не се явява и представлява в съдебното заседание. Депозира, чрез адв. М. Д.- К., писмено становище за неоснователност на жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура предлага да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, намира, че касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от надлежна страна, срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

От фактическа страна районният съд е посочил, че със Заповед № 228зз-617/30.06.2023 г., издадена от младши експерт - командир на отделение в 04 РУ на СДВР, по отношение на М. Е. Е. е била приложена принудителна административна мярка „задържане за срок до 24 часа“, като същият бил задържан от 00.30 часа на 30.06.2023г. и освободен в 17.30. часа на 30.06.2023г. Като правно основание в заповедта била разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т.1 от ЗМВР, а като фактическо основание – „извършител на проява на домашно насилие“.

Съставът на районния съд е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, но не съдържа задължителните реквизити по чл.74, ал.2, т.2 от ЗМВР – фактически основания за задържането. Приел е също, че не е спазен принципът на съразмерност на мярката , регламентиран в чл.6 от АПК, както и че заповедта е несъобразена с целта на закона.

Решението е валидно и допустимо, но е неправилно, тъй като е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Видно от мотивите на оспореното решение, решаващият състав е постановил обжалваното решение, без да установи конкретната фактическа обстановка по случая, като направо е пристъпил към анализ на съдържанието на процесната заповед. Не са обсъдени събраните по делото доказателства, не са установени и изложени релевантните факти и обстоятелства, включително не е посочено при какви обстоятелства и къде е извършено задържането, т.е. не са изяснени съществени фактически въпроси. Съдът е описал част от събраните по делото доказателства /документи от административната преписка/, но с изключение на касаещите компетентността на административния орган, те не са обсъдени нито поотделно, нито в съвкупност с приложените материали от досъдебното производство. Решаващият състав от СРС подробно е анализирал приложимата нормативна уредба и съдебна практика, но без фактически установявания не могат да се направят обосновани правни изводи. В случая районният съд е възпроизвел само съдържанието на заповедта, но това не е достатъчно дори за преценката относно това изпълнени ли са изискванията за мотивиране на акта, която преценка предполага и изследване на обстоятелството дали част от мотивите не се съдържат в други материали от административната преписка.

В чл. 220 от АПК се съдържа забрана за фактически установявания от касационната инстанция. Липсата на фактически установявания в обжалвания съдебен акт препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане на друг състав от същия съд.

При новото разглеждане, в зависимост от изхода на делото съдът следва, съгласно чл.226, ал.3 от АПК, да се произнесе и по искането на страните за разноски .

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 215 от 14.01.2024г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 137 състав, постановено по адм. д. № 10582/2023 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: